

תלמודו בידו

דף ד עמוד א

- [א] סוכה גבוהה מעשרים אמה שמיעט את גובהה על ידי שהניח בקרקעיתה כרים, עפר או תבן, מה דינה ?
- [ב] סכך גבוה מעשרים אמה אך עלים יורדים ממנו לתוך עשרים, האם הסוכה כשרה ?
- [ג] סוכה גבוהה עשרה טפחים ועלים יורדים לתוך עשרה, האם הסוכה כשרה ?
- [ד] סוכה גבוהה מעשרים אמה, ובנה בנין אבנים צמוד לדופן האמצעית ובכך מיעט את גובהה, מה דינה ?
- [ה] בסוכה הנ"ל, מה הדין אם בנה בנין צמוד לדופן שבצד, או באמצע הסוכה רחוק מכל הדפנות ?

- [א] כרים: אינם מיעוט. ואפילו ביטלם ואמר שרוצה שיהיו שם כל שבעת ימי החג. תבן: ביטלו בפיו להשאירו שם כל שבעת ימי החג, נחשב מיעוט מגובה הסוכה. לא ביטלו אך אין עתיד לפנותו בחג: לר' יוסי, מיעוט, ולחכמים אינו מיעוט. הניח תבן סתם וכל שכן אם עתיד לפנותו, אינו מיעוט.
עפר: ביטלו בפיו, נחשב מיעוט. עתיד לפנותו בימי החג, אינו מיעוט. אין עתיד לפנותו, או שהניחו סתם: לר' יוסי, מיעוט. לחכמים אינו מיעוט.
- [ב] אם רוב צל הסוכה על ידי העלים היורדים, כשרה. שהרי הסכך למטה מעשרים אמה.
- [ג] סבר אביי: שאם חמתם של אותם עלים מרובה מצלתם, הסוכה כשרה. רבא: הסוכה פסולה. שסוכה זו היא דירה סרוחה, ואין אדם דר בדירה סרוחה.
- [ד] אם יש בבנין שבעה טפחים ומשהו על שבעה טפחים ומשהו, הסוכה כשרה. ואפילו שאר הסוכה ומחוץ לבנין כשרה, אף שאין שם מיעוט, כדין פסל היוצא מן הסוכה.
- [ה] צמוד לדופן שבצד: יש משפת הבנין עד לדופן שכנגדו פחות מארבע אמות, הסוכה כשרה במקום הבנין בלבד.
שהלכה למשה מסיני שאומרים דופן עקומה, ובכך יש לבנין דופן שלישית.
באמציעתה: בין שפת הבנין לדפנות משלש רוחותיה יש פחות מר' אמות, הסוכה כשרה במקום הבנין. שאומרים דופן עקומה אפילו מכמה רוחות.